

دستگاه تنفس

در

پیری

تألیف:

دکتر سید حمیدرضا معزی

عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام

دانشگاه علوم پزشکی ایلام

انتشارات طاق‌بستان

۱۳۸۴

معزی، حمیدرضا؛

دستگاه تنفس در پیری / تألیف حمیدرضا معزی. - کرمانشاه: طاقستان، ۱۳۸۴.

۱۲۲ ص.: جدول، نمودار.

ISBN ۹۶۴۵۱۰۰۰۱۱

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه.

۱. تنفس - اندامها - بیماریها. ۲. سالمندان - بیماریها. الف. عنوان.

[DNLM] ۱. بیماری‌های مجاری تنفسی - در پیری. ۱۳۸۴ د ۶۶۵ م ۱۴۰ [WF

RC ۷۳۱ / م۶۵ ۱۳۸۴

۶۱۶/۲

انتشارات طاقستان

دانشگاه علوم پزشکی ایلام

عنوان: دستگاه تنفس در پیری

تألیف: دکتر سیدحمیدرضا معزی

(عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام)

نوبت چاپ: اول، ۱۳۸۴، کرمانشاه

چاپ: صدف

شمارگان: ۱۰۰۰

قطع: وزیری ۱۲۲ ص

شابک: ۱-۵۱۰۰۰۱-۹۶۴

قیمت: ۱۶۰۰ تومان

کلیه حقوق چاپ محفوظ می‌باشد.

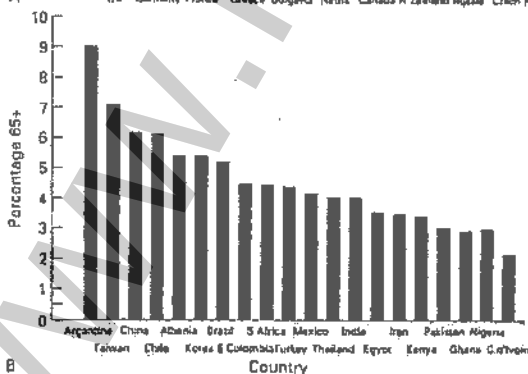
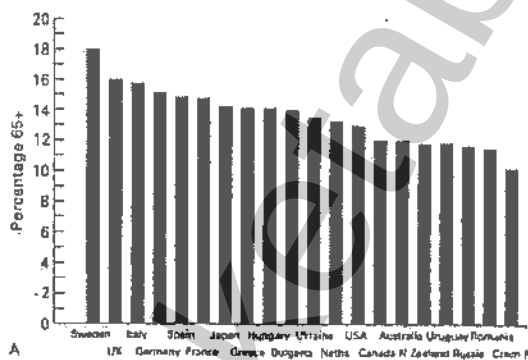
کرمانشاه: خیابان آیت‌الله کاشانی - جنب بازارچه مقدم - انتشارات طاقستان تلفن: ۷۲۹۱۷۳۲

فاکس: ۷۲۷۱۶۴۳

مقدمه

بر عکس پیش بینی هایی که در دهه ۱۹۲۰ در مورد جمعیت جهان مطرح بود، مبنی بر اینکه تا سال ۲۰۲۶ جمعیت جهان به حداکثر میزان خود یعنی حدود دو میلیارد نفر خواهد رسید و بعد از آن تغییر نماید. در عمل جمعیت جهان در سال ۱۹۹۹ از مرز شش میلیارد نفر گذشت. علت عمده چنین افزایش چشمگیری در جمعیت جهان بالا رفتن متوسط طول عمر افراد بشر می باشد. در بسیاری از کشورها که از نظر بهداشتی و درمانی وضعیت مناسبی دارند، امید به زندگی افراد به دو برابر دهه ۱۹۴۰ میلادی یعنی حدود ۸۰-۷۵ سال رسیده است و تا سال ۲۰۲۰ میلادی بیش از یک میلیارد نفر جمعیت جهان بالای ۶۰ سال سن خواهند داشت. بیشترین سرعت رشد جمعیت، در گروه سنی بالاتر از ۶۵ سال مشاهده می شود، در این گروه نیز زیر مجموعه سنین ۸۵ سال و بالاتر بیشترین رشد را دارد. در سال ۱۹۹۵ جمعیت بالاتر از ۶۰ سال جهان شامل ۳۰۲ میلیون نفر زن و ۲۴۷ میلیون نفر مرد بوده است. در بعضی از کشورهای توسعه یافته تعداد زنان بالاتر از ۶۰ سال حدود ۲۰ درصد کل جمعیت زنان را تشکیل می دهند. ۱۴ درصد از جمعیت آمریکا بالاتر از ۶۵ سال سن دارند و تا حدود پنجاه سال بعد بیش از بیست درصد آمریکایی ها بالاتر از ۶۵ سال سن خواهند داشت. در ایران طبق آمار سال

۱۳۷۵ چهار درصد از جمعیت کشور بالاتر از ۶۵ سال سن دارند که جامعه دو میلیون و چهار صد هزار نفری را تشکیل می دهند.

شکل شماره-۱ درصد جمعیت بالاتر از ۶۵ سال کشورهای مختلف جهان

افزایش سن با افزایش شیوع بیماری های مختلف و ناتوانی های جسمی همراه است. حدود ۵/۳ درصد افراد ۶۵-۷۵ سال حتی برای فعالیت های اولیه روزمره

(استحمام، لباس پوشیدن، قدم زدن، توالت رفتن و) نیاز به کمک دیگران دارند و وقتی افراد به سن ۸۵ سالگی می رسند ۳۵ درصد آنان برای فعالیت های روزمره نیاز به کمک دیگران پیدا می کنند. در قرن گذشته جامعه بهداشت جهانی به دنبال افزایش طول عمر متوسط افراد بوده است. ظاهراً آنچه در آینده باید پیگیری شود، بالا بردن کیفیت زندگی افراد در دوران پیری می باشد و برای رسیدن به این هدف نقش سیستم بهداشتی و درمانی به خصوص پزشکان خیلی مهم خواهد بود تا در سایه توجه به آن، افراد پیر بتوانند دوره آخر زندگی را با حداقل ناتوانی ها و بیماری های مزمن بگذرانند.

با توجه به تغییرات دستگاه های مختلف بدن در اثر پیری نیاز به شناخت مسائلی که به طور طبیعی در فیزیولوژی افراد پیر روی می دهد احساس می شود. در مجموع تغییرات بدن در پیری باعث می شوند که افراد پیر نسبت به افراد جوان برای ابتلا به بیماری های مختلف مستعدتر باشند. به طور مثال افراد پیر در مقایسه با جوانان، بدلیل کاهش مکانیسم های دفاعی ناشی از پیری به خصوص کاهش ایمنی سلولی، بیشتر مستعد ابتلا و مرگ ناشی از بسیاری از بیماری های عفونی هستند. بنابر این لازم است از بیماری هایی که منحصر به افراد پیر بوده و یا در آنان شیوع بیشتری دارند، شناخت کافی وجود داشته باشد. در بسیاری از کشورها بخش های مجزای بیماران پیر در بیمارستان ها، به همراه پزشکان آشنا به بیماری های شایع در پیری وجود دارد. همچنین کتاب های مختلفی وجود دارد که منحصرأ در مورد بیماری های پیری نوشته شده و به چاپ رسیده است. در ایران به نظر می رسد آن

چنان که شایسته و بایسته می باشد به این مهم پرداخته نشده است امیدوارم که کتاب حاضر گامی مثبت هر چند کوچک در این زمینه باشد.

در کتاب موجود سعی شده است که ابتدا به تغییرات دستگاه تنفس در پیری پرداخته شود و بعد از آن بیماری های ریوی را که در افراد پیر شیوع بیشتری دارند، به طور مختصر بیان گردد.

در اینجا وظیفه خود می دانم از اساتید گرامی آقایان دکتر عباس فدایی، دکتر کامبیز میر فلاح و دکتر کوروش سلیمان نژاد که راهنمایی های مفید و گرانبه خود را از من دریغ نکردند تشکر نمایم و همچنین از آقایان مهندس راضی ناصری فر و مهندس اسدالله جلالی و خانم زینب سلیمی و دیگر همکاران عزیزی که در امور اجرایی و ویرایش و چاپ کتاب مساعدت لازم را داشتند، کمال تشکر را دارم.

دکتر حمید رضا معزی

زمستان ۸۳